

Sygn. akt III RC 101/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kałuża

Protokolant: staż. Justyna Dorosławska

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie sprawy

z powództwa A. O.

przeciwko W. O.

o zmianę orzeczenia w zakresie alimentów - podwyższenie alimentów

1. alimenty od pozwanego W. O. na rzecz powoda A. O. ostatnio ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 15 września 1999 roku, w sprawie sygn. akt III RC 504/99 w wysokości 18% miesięcznych zarobków po potrąceniu podatku i składek na ubezpieczenie, nie mniej niż 200 złotych miesięcznie podwyższa w ten sposób, że pozwany W. O. będzie zobowiązany płacić na rzecz powoda A. O. alimenty w wysokości 25 % (dwudziestu pięciu procent) miesięcznych zarobków po potrąceniu podatku i składek na ubezpieczenie, nie mniej niż 1000 (jeden tysiąc) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 6 marca 2017 roku, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z należności, pozostawiając bez zmian pozostałe dotychczasowe warunki płatności,
2. oddała powództwo w pozostałej części,
3. nie obciąża pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi od uwzględnionej części powództwa, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa,
4. nie obciąża powoda nieuiszczonymi kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa,
5. znosi wzajemnie koszty procesu między stronami,
6. nadaje wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 101/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 06 marca 2017 roku A. O. wniósł o podwyższenie alimentów od ojca W. O., po raz ostatni ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 15 września 1999 roku w sprawie sygn. III RC 504/99, z kwoty po 18% miesięcznych zarobków W. O., po potrąceniu podatku i składek na ubezpieczenie, nie mniej niż 200 złotych miesięcznie, do kwoty 30% poborów pozwanego, nie mniej niż 1.000 złotych miesięcznie, płatnych do 15-tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności każdej należności.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że jest obecnie studentem I roku studiów stacjonarnych, magisterskich, a koszty jego utrzymania zwiększyły się. Wzrosły koszty związane z pomocami naukowymi, ubraniami, środkami czystości, opłaty za mieszkanie, telefon, Internet, prąd, wodę i jedzenie. Ponadto powód wskazał, iż cierpi na alergię, co wiąże się z kosztami leczenia oraz obniżoną odpornością, a w konsekwencji częstymi zachorowaniami. Jest również leczony chirurgicznie. Podniósł, iż jego matka jest osobą schorowaną oraz spłaca dług z tytułu spłat majątku wspólnego na rzecz pozwanego. Obowiązek alimentacyjny W. O. względem jego starszego syna F. wygasł, w związku z czym sytuacja finansowa pozwanego uległa poprawie.

Powód podtrzymał powództwo.

Pełnomocnik pozwanego uznał powództwo do kwoty po 1.000 złotych miesięcznie, wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 15 września 1999 roku w sprawie sygn. akt III RC 504/99 W. O. zobowiązał się płacić tytułem alimentów na rzecz syna A. O. kwotę w wysokości 18% miesięcznych zarobków po potrąceniu podatku i składek na ubezpieczenie nie mniej niż 200 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 01 września 1999 roku, płatne z góry do dnia 15-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności każdej z należności. Ponadto powyższą ugodą W. O. zobowiązał się również do płacenia tytułem alimentów na syna F. O. kwotę w wysokości 22% miesięcznych zarobków po potrąceniu podatku i składek na ubezpieczenie nie mniej niż 300 złotych miesięcznie.

/dowód: protokół z rozprawy k. 24 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 504/99/

Wówczas małoletni A. miał 5 lat i uczęszczał do przedszkola, za które opłata wynosiła 115 złotych miesięcznie. Często chorował na infekcje dróg oddechowych. Wymagał stałego leczenia w poradniach specjalistycznych.

/dowód: zaświadczenie lekarskie k.7 i zaświadczenie Dyrektora Przedszkola k. 8 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 504/99/

Matka powoda pracowała zarobkowo jako nauczyciel w Szkole Podstawowej w J. uzyskując z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 951 złotych brutto miesięcznie oraz 70 złotych miesięcznie zasiłku na dwoje dzieci.

/dowód: zaświadczenie k. 4 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 504/99/

W. O. był zatrudniony jako mechanik napraw pojazdów w Kopalni (...) Sp. a. Zakład (...) w R. na czas nieokreślony w wymiarze pełnego etatu. Uzyskiwał z tego tytułu wynagrodzenie za pracę w kwocie 1.666,32 złotych brutto miesięcznie.

/dowód: zaświadczenia pracodawcy k.13, 19 - 20v akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 504/99/

Obecnie powód ma 22 lata. Nie powtarzał nigdy żadnej klasy. Ukończył II Liceum Ogólnokształcące w P.. Obecnie jest studentem I roku studiów magisterskich w trybie stacjonarnym na Uniwersytecie J. K. w P. na kierunku Bezpieczeństwo wewnętrzne. Koszty edukacji powoda na jeden semestr akademicki to kwota 500 złotych, na którą składają się zakup książek oraz dojazd do bibliotek poza P.. Za dojazdy na uczelnię nie ponosi opłat. Zakup odzieży dla A. O. to kwota do 100 złotych miesięcznie. Na środki czystości przeznacza kilkadziesiąt złotych miesięcznie. A. O. cierpi na alergię, w związku z czym kontynuuje leczenie.

Mieszka wspólnie z matką, w lokalu, który przekazała w ramach darowizny powodowi. Powierzchnia mieszkania to 64 m⁴. Na koszty związane z utrzymaniem lokalu składa się m.in. czynsz w kwocie 650 złotych miesięcznie. Powód jest

właścicielem pojazdu S. (...), rok produkcji 2004. Samochód podarowała mu babka. Matka z kolei łoży na utrzymanie pojazdu. Powód nie posiada zadłużeń.

Środki na jego utrzymanie wykląda matka oraz pozwany w formie ustalonych alimentów, których wysokość waha się od 650 do 700 złotych miesięcznie.

Matka powoda pracuje w Szkole Podstawowej w J.. Jest nauczycielem klas 1-3. Nie udziela korepetycji. Jej jedynym dochodem jest wynagrodzenie za pracę w wysokości 2.700,00 złotych netto miesięcznie.

/dowód: kserokopia lekarskiej karty informacyjnej k.5; zeznania A. O. z rozprawy z 05 kwietnia 2017 roku protokół audio video czas od 00:04:51 do 00:11:39 k.13v/

W. O. ma 53 lata. Pracuje zawodowo w (...). a. Oddział Kopalnia (...) w R. na stanowisku mechanik napraw pojazdów i sprzętu technologicznego. Średni miesięczny dochód netto jaki otrzymuje to kwota 3.907,01 złotych miesięcznie. Ponadto w listopadzie 2016 roku otrzymał nagrodę okolicznościową oraz barbórkową w wysokości łącznej 5.482,28 złotych, a w grudniu 2016 roku otrzymał nagrodę roczną w wysokości 5.234,27 złotych. Pozwany z pensji opłaca dojazd pracowniczy w wysokości 170 złotych miesięcznie. Mieszka wspólnie z konkubiną w lokalu stanowiącym ich współwłasność o powierzchni niecałe 40 m². Na koszty utrzymania lokalu składają się m.in. opłata podatku gruntowego w kwocie 60 – 70 złotych rocznie. Na utrzymaniu W. O. obecnie pozostaje jedynie powód. Pozwany posiada zadłużenie z tytułu pożyczki zaciągniętej u pracodawcy. Pozostało mu do spłaty 14.000 złotych. Pozwany jest osobą zdrową, nei wymaga specjalistycznego leczenia. Na zakup żywności i środków czystości przeznacza kwotę 200 złotych miesięcznie.

/dowód: zaświadczenie pracodawcy k.12; zeznania W. O. z rozprawy z 05 kwietnia 2017 roku protokół audio video czas od 00:11:39 do 00:17:21 k.13v/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo A. O. o podwyższenie alimentów od ojca W. O. zasługuje na uwzględnienie w części.

Roszczenie powoda wynika z treści art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez ową zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Alimenty od pozwanego na rzecz powoda zostały ustalone po raz ostatni w ramach ugody sądowej dnia 15 września 1999 roku. Od tego czasu, a więc przez okres przeszło 17 lat, nastąpiła istotna zmiana stosunków, o której mowa w treści art. 138 k.r.o. zarówno po stronie powoda, jak i pozwanego.

A. O. obecnie nie ma już 5 lat, jak podczas ostatniego ustalania alimentów, ale 22 lata. Jest studentem studiów stacjonarnych. Kontynuuje naukę znajdując się aktualnie na I roku studiów magisterskich. Tryb nauki nie pozwala powodowi na podjęcie pracy zarobkowej, która stanowiłaby jego źródło utrzymania. Na usprawiedliwione potrzeby powoda składają się te związane z jego edukacją, które stanowią koszt rządu 1.000 złotych rocznie. Ponadto powodowi należy zapewnić wyżywienie, odzież, środki czystości, mieszkanie oraz rozwój kulturalny. Koszty w tym zakresie wzrosły w sposób naturalny wraz ze wzrostem powoda, które są z pewnością wyższe niż te, które należy wyklądać na utrzymanie 5-latka. A. O. wymaga również leczenia specjalistycznego z uwagi na alergię. Co prawda powód posiada majątek w postaci darowanego mu mieszkania oraz 13-letniego samochodu, lecz kierując się zasadami współżycia społecznego, przy uwzględnieniu iż lokal ten stanowi jedyne miejsce zamieszkania zarówno powoda jak i jego matki, a pojazd nie przedstawia znacznej wartości, nie można wymagać, aby składniki te spieniężył w celu łożenia na własne utrzymanie.

Po stronie W. O. natomiast zaszła istotna zmiana stosunków tego rodzaju, iż wzrosły jego możliwości zarobkowe i majątkowe. Pozwany nieprzerwanie od czasu ostatniego ustalenia alimentów na rzecz powoda pracuje w tym samym zakładzie pracy. Wraz ze wzrostem wynagrodzeń w kraju od tamtego czasu oraz gromadzonym doświadczeniem zawodowym przez pozwanego, jego zarobki stosownie wzrosły. Obecnie doliczając uzyskiwane przez pozwanego nagrody, uzyskuje on średnie miesięczne wynagrodzenie w wysokości 5.689,85 złotych netto miesięcznie, a nie w wysokości 1.666,32 złotych brutto miesięcznie jak we wrześniu 1999 roku. Ponadto nastąpiła również zmiana tego rodzaju, iż obecnie na utrzymaniu W. O. znajduje się jedynie młodszy syn – powód w niniejszej sprawie. Obowiązek alimentacyjny pozwanego względem F. O. wygasł. Niewątpliwie powoduje to również poprawę sytuacji materialnej pozwanego. Istotnie, W. O. posiada zadłużenie w postaci zaciągniętej pożyczki u pracodawcy, lecz nie jest ono znaczne w stosunku do uzyskiwanego wynagrodzenia. Podkreślić również należy zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą, iż obowiązek alimentacyjny zobowiązanego wyprzedza wszelkie inne zobowiązania. O tym, iż pozwany jest w stanie łożyć wyższe alimenty niż obecnie tj. w kwocie ok. 650 – 700 złotych miesięcznie, świadczy również fakt, iż uznał on powództwo do kwoty po 1.000 złotych miesięcznie.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, należało podwyższyć świadczenie alimentacyjne od pozwanego na rzecz powoda z kwoty wynoszącej 18% miesięcznych zarobków W. O. po potrąceniu podatku i składek na ubezpieczenie, nie niższej niż 200 złotych, do kwoty wynoszącej 25% tychże zarobków, nie mniej niż 1.000 złotych miesięcznie.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne i wygórowane.

Na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 623) Sąd nie obciążył pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi od uwzględnionej części powództwa, jak również nie obciążył powoda nieuiszczonymi kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Stosownie do treści art. 100 k.p.c., w związku z tym, iż powództwo zostało uwzględnione w części, Sąd zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi w pkt 1, zasądzającym alimenty rygor natychmiastowej wykonalności.